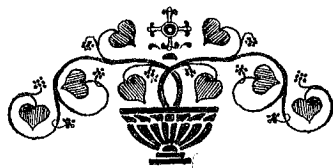

γία τῶν Ἀγίων στήν ζωή μας, τοὺς ὁποίους ἀπὸ τότε νοιώθουμε συνεχῶς δίπλα μας νὰ μᾶς ἐνισχύουν. Συγνώμη ποὺ τὰ χρήματα ἦταν λίγα..., οἱ Ἅγιοι ξέρουν, πὼς ἦταν, ὅ,τι περισσότερο μπορούσαμε νὰ κάνουμε! Εὐχαριστοῦμε τοὺς Ἀγίους, ποὺ καταδέχτηκαν ἀπὸ μᾶς τοὺς ξένους νὰ ζητήσουν τὴν συμπαράστασή μας. Εἴμαστε σίγουροι πὼς οἱ Ἅγιοι τὸ κάνανε, γιὰ νὰ τοὺς γνωρίσουμε κι ἐμεῖς ποὺ ἡμασταν σὲ ἄγνοια. Τοὺς εὐχαριστοῦμε καὶ τοὺς ἀγαποῦμε πολὺ!

*Μὲ ἐκτίμηση καὶ σεβασμό,
Οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ Β. & Α.*

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ. ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΜΟΝΗ. ΤΑΩ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΑΣ

Εὐλογητός, Κύριε εἰσάκουσον, Θεὸς Κύριος
καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁ σιομάρτυρες ὑμεῖς τῆς Πεντέλης, υἱοὶ φωτὸς καὶ Ἀναστάσεως ὄντες, ὡς παρεστῶτες χαίροντες ἐνώπιον Χριστοῦ, καὶ πολλὰ ἰσχύοντες, ἐν ἀγίαις πρεσβείαις, τοῦτον ἱκετεύσατε, ὑπὲρ πάντων τῶν ὅσοι, ἐπικαλοῦνται δέησιν ὑμῶν, καὶ χορηγεῖτε, αἰτήσεων πλήρωσιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος.

Ὡς τοῦ Κυρίου ἀγιόλεκτοι ἄρνες, ἐξορμημένοι ἐκ χωρῶν διαφόρων, τῇ ποιίμνῃ συνεδράμετε

τοῦ Παντοκράτορος, ὅθεν θανατούμενοι ἀπηνεία βαρβάρων, χαίροντες ἐξήλθετε εἰς οὐράνιον μάνδραν, καθάπερ ὅσοι καὶ μάρτυρες Χριστοῦ ἐκδυσωποῦντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσομεν.

Ὁ Ν', μεθ' ὃν ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Δίδοτε πᾶσι χάριν Πατέρες ἀθλοφόροι.
Ἀ(θανάσιος).

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δυάδι τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, νοσοῦντας Πατέρες, ἐπισκέψασθε ταῖς εὐχαῖς, ὑμῶν πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον Δεσπότην, οὗ ἀνεδείχθητε ἄμωμα θύματα.

Ιθύναντες ἅπαντα λογισμόν, νοεῖν τὰ Κυρίου, ἀπηρνήσασθε ἀνδρικῶς, τὸν κόσμον Πατέρες καὶ τὰ κόσμου, ἀφ' ὧν τηρεῖτε ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δεσπότη προσήλθετε δουλικῶς, ἐξ ὅλης ἀγάπης, καὶ ὑπήχθητε τῷ Σταυρῷ, ἐν ὅρει Πεντέλης θεοφόροι, ὃν ἀγαπῆσαι ἡμᾶς ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ο κόσμος ἀγάλλεται ἐπὶ σοί, Κυρία Παρθένε, ὥς τεκούσῃ τὸν Λυτρωτὴν, ὃν αἶτει ἀεὶ σὺ τῇ πληθυί, Ὅσιοάθλων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τὶ γλυκύτερον ὄντως, τοῦ κατοικεῖν Ἅγιοι, ὥσπερ ἀδελφοὺς τοὺς μηδένα, ὅρον τῆς φύσεως, ἀλλὰ τοῦ Πνεύματος, ἔχειν ἐνώσεως λόγον, ὅθεν τὸ φιλάδελφον, ἡμῶν κρατύνετε.

Ἐπὶ ὅρη Πατέρες, τὰ ψαλμικὰ ἤχητε, ὅπως ἐπιτύχητε πόθου, τοῦ θείου Σχήματος, καὶ ἀνελάβετε, τὴν πανοπλίαν Κυρίου, δι' ἧς ἐνίσχύσατε, ἡμᾶς μακάριοι.

Πᾶσαν ὥραν τῇ μνήμῃ, τοῦ Ἰησοῦ Ὅσιοι, πνέοντες ψυχὴν τὴν διψῶσαν, κατεποτίζετε, ᾧ νῦν ἱστάμενοι, καθικετεύσατε ὅπως, ταύτην ἀδιάλειπτον, ἡμᾶς ἐργάζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Διὰ γεννήσας Μητέρα, ὑπερφυῶς Κύριον, τὸν τῆς ταπεινώσεως ἔνδυμα ἐνδυσάμενον, αὐτὸν ἱκέτευε, δοῦναι ἡμῖν Θεοτόκε, ταπεινὸν τὸ φρόνημα, καὶ τὰ νοήματα.

Διάσωσον, πληθὺς Πατέρων Ὅσιοάθλων, τοὺς ἐν πίστει θερμῇ ὑμᾶς ἱκετεύοντας, καὶ χάρισαι, αἰτημάτων ἀπάντων λύσιν.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Πατέρες σεπτοί, Κυρίου Παντοκράτορος, δειχθέντες ὁμοῦ, στεφανηφόροι μάρτυρες, ἱκετεύσατε τοῦτον δεόμεθα, σωμάτων ψυχῶν τὰ δεινά, διώκειν πόρρω ἅπαντα.

Ῥδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σωτηρίαν εὐράμενοι, ἐν τῇ τοῦ Σωτῆρος μονῇ τρισόλβιοι, ταύτην δίδοσθε τοῖς μέλπουσιν, ἐκ ψυχῆς ὑμῶν Πατέρες ἄθλησιν.

Ἰερώτατον σύνταγμα, τῆς Θεοῦ εἰρήνης σεπτὰ οἰκήματα, εἰρηνεύσατε δεόμεθα, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῷ Θεῷ Πνεύματι.

Χαρισμάτων ὡς ἔμπλεοι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Ὁσιώτατοι, τὰς εὐχὰς ἡμῶν προσδέξασθε, καὶ Χριστῷ Δεσπότη οἰκειώσατε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, πάσης δεομένης ψυχῆς προσφύγιον, μὴ παρίδῃς με τὸν ἄθλιον, ἀλλὰ λύτρωσαί με πάσης θλίψεως.

Ῥδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥῶσιν ταῖς ψυχαῖς, καὶ τοῖς σώμασι χαρίσασθε, ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν Ἅγιοι, ὡς παρρησίαν, νῦν κατέχοντες πρὸς Κύριον.

Ἰστε ἀσθενῇ, τῶν ἀνθρώπων φύσιν πάντιμοι, διὸ δεόμεθα στηρίζατε, τοὺς κλονουμένους, πειρασμοῖς καὶ περιστάσεσι.

Νίκην ἀληθῆ, ἐπετύχετε μακάριοι, ὡς ἐθελόθυτοι τυθέντες ἅμνοί, ὅθεν τὴν νίκην, κατ' ἐχθρῶν ἡμῖν δωρήσασθε.

Θεοτοκίον.

Πίπτω ὡς στρουθός, ταῖς παγίσιν τοῦ ἀλάστορος, ἀνοηταίτων ὁ ταλαίπωρος, διὸ Παρθένε, τῶν ἀρκύων τούτου ῥῦσαί με.

Ῥδὴ σ´. Τὴν δέξιν ἐκχεῶ.

Ἀνάστασις, ἀληθὴς λογίζεται, ἡ συμμόρφωσις Χριστῷ Ἀναστάντι, ᾧ περ ὑμεῖς, Ὁσιόαθλοι πάντες, διὰ θανάτου πικροῦ ὁμοιώθητε, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα στῶμεν ὡς θέλει ὁ Κύριος.

Ταράσσει μου, τὴν ζωὴν μισόψυχος, καὶ θολοὶ τὸ ὀπτικὸν διανοίας, ὅθεν ὑμεῖς, θεοφόροι Πατέρες, οἱ τοῦ Σωτῆρος τὴν δόξαν θεώμενοι, φωτίσατέ με τὸν τυφλόν, ὅπως ἴδω τὸ φῶς τῆς καρδίας μου.

Ἐνέκρωσεν, ὁ Χριστὸς τὸν θάνατον, τῷ θανάτῳ τοῦ Σταυροῦ καὶ ἀνέστη, οὗ τὴν φαιδρὰν,

ἐορτάζοντες δόξαν, διὰ θανάτου ζῶν ἄφνω
εὗρατε, διὸ Πατέρες καὶ ἡμᾶς, Ἀναστάσεως τέ-
κνα ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων μου, ὀπλοθήκη πένεται, καὶ σιγᾷ ὁ
λογισμός μου Παρθένε, ὅταν τὴν σὴν, μελετῶ
θείαν δόξαν, ἧς ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἡξίω-
σαι, διὸ ὡς κλέπτῃς σου βοῶ, Μεγαλύνει ψυχὴ
μου σε Δέσποινα.

Διάσωσον, πληθὺς Πατέρων Ὀσιοάθλων, τοὺς
ἐν πίστει θερμῇ ὑμᾶς ἱκετεύοντας, καὶ χάρι-
σαι αἰτημάτων ἀπάντων λύσιν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύ-
τως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώ-
πτησον, ὡς ἔχουσα μπτρικὴν παρῶρησίαν.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προστασία τῆς ὑμῶν μάνδρας δέδειχθε, τῷ Δε-
σπότη τὰς αὐτῆς δεήσεις προσάγοντες, καὶ
ἀπάντων Χριστιανῶν δεχόμενοι εὐχάς, εὐθὺς
τρέχετε θαυματουργοί, ὡς ἀντιλήπτορες αἰεί,
καὶ παρέχετε ἴασιν, πάσης δυσάχθου νόσου, καὶ
ψυχικῶν σφαλμάτων, Πατέρες θεῖοι καὶ σεπτοί,
τῆς μονῆς τὰ καυχήματα.

Προκείμενον.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ τοῖς εὐθέσι
πρέπει αἴνεσις.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν
Ὀσίων Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. σ' 37-40.

Εἶπεν ὁ Κύριος· πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ Πατήρ, πρὸς
ἐμὲ ἔχει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκ-
βάλλω ἔξω. Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ
ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με Πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι μὴ ἀπο-
λέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός
με, ἵνα πᾶς ὃ θεωρῶν τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς
αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ
τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ὀσιοάθλων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολην ἀπορρίψαντες, τὴν κοσμικὴν δυσπραγίαν, τῷ Σωτῆρι ἤλθετε, τὸν σταυρὸν ἀράμενοι δι' ἀσκήσεως, ἀδελφὰ δὲ ἅπαντες, βλέποντες νοοῦντες, εἰς Θαβὼρ μετεποιήσατε, Πεντέλνῳ Ὅσιοι, θέωσιν ὑμῶν ἐργαζόμενοι. Διὸ καὶ προσελάβετο, διὰ μαρτυρίου ὁ Κύριος, ἐν Λαμπρᾷ ἡμέρᾳ, ὁρᾶν αἰεὶ τὸ κάλλος τὸ αὐτοῦ. Οὐ καὶ ἡμᾶς ἀξιώσατε, ἐκτενῶς πρεσβεύοντες.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου....

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εχαρίσθη Πατέρες, οὐχὶ μόνον πιστεύειν ὁρθῶς εἰς Κύριον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τούτου, ὡς τέκνα πάσχειν πάθη, καὶ σταυρὸν αἶρειν πάντοτε, ὅθεν ἡμᾶς ἐν χαρᾷ, συμμιμητὰς ποιεῖτε.

Σαρκικῶν μελημάτων, ἐνεκρώθητε ὄντες ἔτι ἐν σώματι, ἀσκήσει θεοφόρῳ, μακάριοι Πατέρες, διὸ τούτων λυτρώσασθε, πάντας τοὺς πίστει ὑμᾶς, τιμῶντας ἀθλοφόροι.

Αρετῶν τὴν ὁλκάδα, ἐπληρώσατε πάσης ἐν-θέου πράξεως, διὸ καὶ εἰς λιμένα, ὁρμήσαν-

τες Κυρίου, οὐρανόθεν παρέχετε, χάριν ἡμῖν ἀσκηταί, ποθοῦσι σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Θαυμαστοῦται Υἱός σου, Θεομῆτορ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαπήσασι, ζῶν Ἀυτοῦ τὴν θείαν, καὶ πάσῃ προθυμίᾳ, σταυρὸν αἶρουσι τίμιον, ὃν καὶ ἡμᾶς ἐν χαρᾷ, φιλεῖν καταξιώσαιο.

ᾠδὴ η´. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Λαμπαδηφόροι, εἰς Βασιλείαν Πατέρες, ἐν χαρᾷ εἰσῆλθετε Κυρίου, ἔνθα κληρονόμους, ἡμᾶς δεῖξατε πάντας.

Οὐρανοδρόμοι, πρὸς τὰς ἀγίων σκηνώσεις, ἐπετάσθητε διὰ τοῦ μαρτυρίου, σκέποντες πρεσβείαις, ὑμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας.

Φωτὸς ἀύλου, ἐν μετοχῇ γεγονότες, θεοφόροι Πατέρες Θαβωρίου, σκότος ἀθυμίας, διώξατε καὶ πάθη.

Θεοτοκίον.

Οταν Παρθένε, ἐν τῇ αὐτοῦ θείᾳ δόξῃ, ὁ Υἱός σου ἐλεύσεται καὶ κρίνῃ, κόσμον λύτρωσαί με, δικαίας καταδίκης.

Ἦδὲ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Ριπίζει θείαις αὔραις, τὰς ἡμῶν καρδίας, ἡ ἱερὰ ὑμῶν μνήμη μακάριοι, καὶ ἀναφύχει καυμάτων, βίου τοῦ τάλανος.

Οὐράνιον γαλήνην, ἄνωθεν Πατέρες, καταβιβάζετε πᾶσι τοῖς πάσχουσι, καὶ αἰτουμένοις ταχεῖαν, ὑμῶν ἀντίληπιν.

Ἰᾶσθε νοσημάτων, Χάριτι Κυρίου, τοὺς προσκυνοῦντας τὰ τίμια Λείψανα, καὶ εὐλογίας δωρεῖσθε, Πατέρες Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Αγάλλεται ἡ φύσις, πᾶσα τῶν ἀνθρώπων, ὡς κεκτημένη σε Μῆτερ μεσίτριαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ κτίστην, τὸν ἀγαθώτατον.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς... καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίρει Παντοκράτορος ἡ μονή, κεκτημένη πλοῦτον, τοὺς Πατέρας τοὺς ἐν αὐτῇ, πρῶτον ἐν ἀσκήσει, δοξάσαντας Δεσπότην, καὶ εἶτα μαρτυρίῳ, συντελευτήσαντας.

Πίστει προσκυνοῦντας τὰ ἱερά, Λείψανα Πατέρες, τὰ μυρίπνοα καὶ σεπτὰ, ἃ ἡμῖν ὡς κληρον, ἐλίπετε τοῖς τέκνοις, πλουτίσατε χαρίτων, Ἁγίου Πνεύματος.

Νόσων καὶ παντοίων ἐπιφορῶν, λυτρώσασθε πάντας, αἰτουμένους τὴν ἀρωγὴν, καὶ τὴν εὐλογίαν, ὑμῶν σεπτοὶ Πατέρες, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου, καὶ Παντοκράτορος.

Ενθαπερ τὸν βίον θεοφιλῶς, Πατέρων τὸ σμῆνος, ἐτελέσατε καὶ σεπτόν, μαρτυρίου στέφος, ἐδέξασθε σκιρτῶντες, πάρεστε ἀοράτως, ἡμᾶς στηρίζοντες.

Μεταμορφωθέντος τὴν ἱεράν, μάνδραν παροικιοῦντες, Ἀναστάσεως τὴν χαράν, ἔχοιμεν ἐν βίῳ καὶ ἄνω θείαν δόξαν, τοῦ Θαβωρίου ὄρους, Πατέρες πάντιμοι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τὸ στιχηρόν.

Ἦχος β' . Πάντων προστατεύεις.

Πάντων τῶν Χριστοῦ μακαρισμῶν, κληρονόμοι ὄντες Πατέρες, οἱ Ὀσιόαθλοι, δέξασθε αἰτήματα ἡμῶν καὶ πάντοτε, τὸ συμφέρον παρέχετε, ὡς νέφη τὰς θλίψεις, καὶ τὰ ἀρρώσθήματα, ψυχῶν διώκοντες, ὅπως καταυγάξῃ καρδίαις, τὸ γλυκὺ προσώπου Κυρίου, φῶς οὗ νῦν ὑμεῖς φαιδρῶς μετέχετε.